

confererer om dette Punkt. Her er jo nemlig i § 5 kun Tale om, at der skal gives et Tilskud til Forbedring af de extraordinaire Docenters Løn, og der er jo ikke Skygge af Tvivl om, at de, som fast og kongelig ansatte Docenter ved Universitetet, ere pensionsberettigede. Jeg kan ikke troe, at det skulde være Udvalgets eller Thingets Mening, at der heri skulde ske nogen Forandring, men en saadan kan i alt Fald ikke ske derved, at der gives et Tillæg til de Summer, der udredes af Reservefondets disponible Renter. Jeg troer virkelig, der er en Misforstaaelse i denne Henseende, thi jeg kan vel fuldkommen fatte, at der kan være Spørgsmaal om at anvende Andeel af Reservefondets disponible Renter til Honorar og Sligt — og deraf gives der naturligviis ikke Pension — hvorimod jeg ikke kan troe, at man, naar man maatte blive nødt til, hvad man saa ofte har været, fordi der ikke har været nogen Vacance i en normeret Plads — hvilket f. Ex. var Tilfældet med afdøde Professor Liebmann, saalænge Schou levede, og med flere Andre — at skaffe en saadan Lærersplads tilstede, da med Hensyn til Pensionsspørgsmaalet paa nogen Maade skulde være opfordret til at gjøre en Forskjel gjældende mellem de Normerede og Ikenormerede, og jeg kan saameget mindre troe dette, som man, som mig synes, i det Hele og, jeg tilføjer med Føie, har villet, at denne Adskillelse skulde have saa ringe Betydning som muligt. Jeg troer imidlertid, som sagt, at det i Virkeligheden ved en nærmere Overveielse vil vise sig, at Bestemmelsen i § 34 ikke kan gives Anvendelse paa § 5, hvor der blot er givet et Tilskud til Forøgelse af den Sum, der ellers ligefrem udredes af Reservefondets disponible Renter til Gagering for kongelig ansatte Universitetslærere, og at ville henføre Universitetslærere, der ere kongelig udnævnte, til den Kategori, der omtales i en følgende Paragraph, § 9, troer jeg heller ikke kan have været Udvalgets Mening.

Ordføreren: Jeg vil meget villig tilstaae, at jeg personlig ikke er saa nøie bekendt med de herhenhørende Forhold, at jeg jo naturligviis kan have misforstaaet Udvalgets Mening. Jeg troer imidlertid, at jeg i det, jeg

nylig tillob mig at yttre, har udtrykt, hvad der virkelig har været Udvalgets Mening, men jeg erindrer nu, at der gives forskellige Slags extraordinaire Docenter, at der gives nogle saakaldte ansatte, og nogle, der staae i et løsere Forhold, som kun staae et Honorar. Det er muligt, at der ikke har været taget tilstrækkeligt Hensyn til denne Forskjel imellem de forskellige Slags extraordinaire Docenter, og jeg vil derfor i ethvert Fald foranledige, at Udvalget inden 3die Behandling tager dette Punkt under nøiere Overveielse. Videre er jeg i dette Dieblif ikke istand til at sige.

Steen: Der faldt fra den høitærede Minister nogle Uttringer om den specielle Sagkundskab, der havde været tilstede i Udvalget. Disse Uttringer vare anerkjendende for den Sagkundskab, der fandtes; men ifølge den specielle Stilling, hvori jeg staaer til den polytechniske Læreanstalt, der jo navnlig blev udhøvet, finder jeg mig rigtignok foranlediget til at erklære, at jeg paa ingen Maade kan tillegne mig Vren af at have stillet noget somhelst af de Endringsforslag, der foreligge; min eneste Virksomhed har indskrænket sig til at bøde paa en og anden Unødsagtighed i Lovens Udtryk.

Kirke- og Underviisningsministeren: Ja, uagtet der jo ikke fremtræder Noget desangaaende i Betænkningen enten igjennem Forslag fra den ærede Rigsdagsmand, som nu talte, eller paa anden Maade, saa vil det dog findes meget naturligt, naar Ministeriet efter den ærede Rigsdagsmands hele Stilling og Virksomhed maatte gaae ud fra, at flere af de Forslag, som gribe ind i den polytechniske Læreanstalts Virksomhed, nærmest skyldtes ham. Han har nu ogsaa selv antydet, at han har virket til, at disse Forslag i forskellige Henseender have faaet en anden og bedre Skikkelse, end de oprindelig havde, og det er altsaa forsaavidt af mindre Betydning, om de ere komne fra den Ene eller fra den Anden; men jeg maa dog udtale, at det for mig, som ikke kan tillægge mig noget nøie personligt Kjendskab til det polytechniske Institut, har været en Beroligelse og en Garanti